

visjes

Samson kijkt door het raam naar buiten.

De lucht is prachtig blauw en de zon schijnt fel. Het lijkt alsof het mooi weer is. Toch is het buiten koud. Heel erg koud zelfs. Het is dan ook hartje winter. Toch heeft Samson zin om naar buiten te gaan en een wandeling te maken. En daar heeft Marie ook wel zin in. Dus trekken ze allebei dikke kleren aan en

dan wandelen ze naar het park in het dorp. Samson loopt over het gras dat nu, in plaats van groen, helemaal wit is door het ijs. Het ijs maakt gekke geluidjes als hij erover loopt. Knirp, knerp, knarp, klinkt het onder zijn pootjes. 'Marietje, het gras praat zo een beetje,' zegt Samson. 'Het gras kraakt een beetje,' verbetert Marie hem. 'Dat komt door het ijs.'

Samson holt verder over het gras. Wat is dat leuk, zeg! En terwijl Marie netjes op de paadjes blijft, rent Samson uitgelaten verder. Maar als hij een eindje verderop wil stoppen om niet tegen een boom aan te lopen, lukt dat niet. Sssjjjj... Knots! Bots! gaat het. In plaats van mooi te blijven staan, glijdt Samson verder over het bevroren gras en

botst - BONK - tegen een boom aan. 'Au,' jammert Samson. Maar Marie lacht. 'Dat was grappig,' schatert ze. Samson heeft zijn lesje wel geleerd. Hij blijft nu netjes bij Marie lopen. Braaf op het pad. Ha, ginder is de vijver. De vijver met de visjes. Maar als Samson bij de vijver staat, schrikt hij zich een hoedje. Het water van de vijver is net als het gras helemaal bevroren! En wat veel erger is: waar zijn z'n vriendjes, de vissen? Die zitten vast allemaal bevroren in het ijs! Samson begint te huilen. 'Marietje!' snikt hij. 'De visjes zijn zo nieuwgeboren zo!'

‘Diepgevroren!’ verbetert Marie hem. ‘Nee hoor! De vijver is heel diep. De visjes zwemmen nog altijd onder het ijs. Kijk maar!’ Marie wijst naar de ijslaag. En... ja hoor. Daar schiet iets voorbij! Een vis! En dan nog één. En nog één. ‘Hallo visje!’ roept Samson. En zonder na te denken rent hij het ijs op, zijn vriendjes achterna. ‘Niet doen, Samson!’ waarschuwt Marie nog. Maar te laat. Krr... krr... kreunt het ijs. Krrr... KRAK! Er verschijnt een grote barst in het ijs. En nog één.

Samson wil nog wegrekken, maar het is te laat. Het ijs breekt. De ijslaag is helemaal niet dik genoeg. Gelukkig is Marie heel snel. Ze grijpt Samson nog net op tijd vast. Anders was hij in het ijskoude water gevallen. Toch is Samson blij dat het ijs gebroken is. Nu ziet hij dat zijn vriendjes, de vissen, nog steeds vrolijk rondzwemmen. En dan gaan ze snel naar huis, waar het lekker warm is.

